

oprettelse af kreditoplag i kommuner, hvor der ikke findes toldkammer, kan gøres betinget af, at oplagshaveren afholder udgifterne til toldvæsenets kontrol.

Til § 88.

De gældende bestemmelser findes i toldforordningens § 66 og plakat af 6. november 1821 samt næringslovens §§ 2 og 93, hvorefter kreditoplag alene indrømmes personer, der har næringsbrev på handel, og, for så vidt den pågældende er bosiddende i København eller Københavns amtsråds-kreds, har sit næringsbrev forsynet med påtegning om, at han er berettiget til betegnelsen grosserer.

For at skabe ensartede vilkår for at opnå kreditoplagsret for alle handlende i hele landet har man udeladt bestemmelsen om, at handlende i København skal opfylde kravet om at skulle kunne betegne sig grosserer.

Det har været fast praksis at indrømme kreditoplagsret til navngivne, ansvarlige interessentskaber og kommanditselskaber uden sikkerhedsstillelse samt til aktieselskaber og kommanditaktieselskaber mod sikkerhedsstillelse. Endvidere er der ligeledes mod sikkerhedsstillelse indrømmet fællesforeninger af andelsforeninger kreditoplagsret, og dette søges nu lovfæstet, dog at kommanditselskaber også skal stille sikkerhed, da de ganske må side-stilles med andre selskaber med begrænset ansvar.

Til § 90.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til toldlovens § 27, stk. 1. Bestemmelsen i stk. 2 svarer til toldlovens § 27, stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 3 fastslår, at der ikke for vægttoldbeskattede varer gælder nogen tidsfrist for kreditoplagsvarers henliggen på kreditoplag, så længe disse blot er gode og forsvarlige handelsvarer. Reglen om værditoldbeskattede varer svarer til gældende bestemmelse i toldlovens § 30, stk. 4.

Til § 91.

Bestemmelsen svarer til toldforordningens §§ 71-73.

Til § 92.

Bestemmelsen svarer til toldlovens § 26.

Til § 93.

Bestemmelsen svarer til toldlovens § 29, stk. 1, 1. sætning.

Til § 94.

Bestemmelsen svarer til toldlovens § 29, stk. 1, 2. sætning.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 svarer til toldlovens § 30, stk. 1 og 2.

Til § 95.

Fraskrivningsreglerne svarer til de efter toldforordningens §§ 72 og 73 samt toldlovens §§ 29 og 31 gældende.

Til § 96.

Bestemmelsen svarer til toldlovens § 32, stk. 1. Bemyndigelserne i stk. 2 svarer til reglerne i toldlovens § 32.

Til § 97.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den i toldlovens § 30, stk. 3, indeholdte regel om værditoldbeskattede varer, der blev indført ved lov nr. 62 om ændring i lov om toldafgifterne m. v. af 26. marts 1956. Bestemmelsen foreslås nu udvidet til at omfatte samtlige kreditoplagsvarer.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 svarer til toldforordningens § 220 a og b.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til toldlovens § 29, stk. 4.

Bestemmelsen i stk. 5 er foreslået for at sikre statskassens interesser i tilfælde, hvor kreditoplagsbeholdningen ikke er tilstrækkelig til at dække skyldig told.

Til § 98.

Bestemmelsen svarer til toldlovens § 30, stk. 3.

Til § 99.

Bestemmelserne svarer til reglerne i toldforordningens § 261 f. f. og plakaterne af 30. december 1797, 25. juni 1818 og kammerordre af 28. april 1798 samt toldlovens § 30, stk. 4, dog at man har foreslået ordensbøden for for sen afgivelse af generalforklaringen forhøjet fra 2 til 5 kr. pr. dag.

Til § 100.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til toldforordningens § 222, jfr. plakat af 25. juni 1818.

Vedrørende bestemmelsen i stk. 2 bemærkes, at den gældende mulkt efter toldforordningens § 229 er 1 pct. daglig. Da dette medfører meget betragtelige morarenter for selv mindre forsinkelser med betalingen, har man i praksis enten helt eller delvis eftergivet de omhandlede mulkter. Den foreslåede morarente 1 promille daglig må anses for tilstrækkelig til at forhindre, at kreditoplagshaveren ser nogen økonomisk fordel i at udsætte betalingen.

Til § 101.

I bestemmelsen er omhandlet toldvæsenets sikkerhed for tolden, og man har her overført de hidtil gældende bestemmelser, forordningens § 75, hvorefter toldvæsenet altid er separatist (har 1. panteret) i de på oplaget beroende varer, uanset